

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1030/2021
21.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Димитрије Зарић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Буцкић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 597/20 од 08.09.2020. године, у седници од 21.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 597/20 од 08.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави, Судска јединица у Жагубици П 632/19 од 01.10.2019. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да заоставштину сада пок. ВВ из ... чине непокретности наведене изреком, и да се за наведене непокретности редукује уговор о доживотном издржавању Р 76/02 од 17.04.2001. године, што би тужена била у обавези да призна. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 380.550,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 597/20 од 08.09.2020. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другог степеног поступка.

Против другог степене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаним чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП, који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11). Наиме, ревизијом се указује на

погрешну примену одговарајућих одредаба Закона о облигационим односима, али се не истичу законски разлози за изузетну дозвољеност ревизије, а због битне повреде одредаба парничног поступка, као и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на које се односе ревизијски наводи, посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 28.01.2008. године, ранија првостепена пресуда укинута је другостепеним решењем од 05.04.2017. године, а вредност предмета спора је означена на 10.000,00 динара.

Будући да наведена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић